

Moha, a hős

Berta Péter

Igaz történet alapján...

Vasárnap volt. Ezt onnan lehetett tudni, hogy előző nap kedden még nagy buli volt, és főhősünk társra talált egy 5 literes vodkás üvegben, majd ma iszonyatos vizelési ingerrel tért magához. Azonnal elrohant a paradicsompalántákat tartalmazó gardróbhoz és könnyített magán. Majd felhúzta szuperfürdőruháját, amely képes volt antigravitációs teret létrehozni, volt benne beépített kávéfőző, golyóálló volt, csak éppen vicceket nem tudott mesélni, de semmi sem tökéletes. Ahogy kinyitotta a hűtőszekrényt, és a reggeli postát lapozgatta, észrevett egy döglött heringet a borítékok között és felbontotta:

„Kedves Moha!

Mikor kézhez kapod a postaheringem, én már régen a félelmetes pilótakeksz fogságában leszek, és csak rád számíthatok. Kérlek, etesd meg a heringet, különben 3 nap alatt éhen pusztul. Sajnos galambot nem tudtam küldeni,

mert akárhányszor próbáltam lehúzni a wc-n, mindig kirepült és lefröcskölt. De a postahering talán még megbízhatóbb is. Csak te tudod legyőzni a vaníliásfánk-hadsereget, és te vagy képes elrontani a pilótakeksz katapultülését, hogy megszabadíthass engem és a világot a borzalmas Szmötyi uralmától. Kérlek, ne késlekedj!

Ui.: Elfogyott a toalettpapír, és kéne pár csomag rizs meg egy kiló csirkemell is, itt a várbörtönben pocsékul főznek, és képesek majonézt adni a sült krumplihoz.”

...

Moha, akiről már biztos megtudta a kedves olvasó, egy álomszép intelligens, okos és rendíthetetlen harcosnő volt, akinek birtokában volt a félelmetes pálpusztai sajtot lövő csúzli, és egy sugárhajtású betonkeverő, ami mellesleg egy orosz fejlesztésű űrhajónak indult csak. Moha megszerezte a technológiát, így rajta kívül senki nem tudott betonkeverővel repülni.

Miután a heringet megette, és a levélnek adott egy pohár paradicsomlevet, azonnal bepattant a betonkeverőjébe és elindult délnek a félelmetes Tarjában.

Meg sem állt, amíg útját nem állta egy nagy erdő, melyben állítólag a rézfaszú bagoly élt. Itt leparkolta a betonkeverőjét, majd bement az erdőbe elkapni a baglyot, hiszen jól tudta, hogy manapság a réznek kilója 800 forintot is elérheti.

Miután ivartalanította szegény baglyot, továbbszáguldott és véletlenül elgázolt egy néger kisgyereket, aki a búzamezőn szaladgált, és bumm, így lett a Csokapik.

...

Már marhára kezdte unni a száguldozást ezért vett egy térképet, miután leparkolt az útságoson, és megnézte, mi is az a Tarján. Meglepődve jött rá, hogy az egy olyan hely, ahol még a madár sem gyár. Miután a GPS-szel, ami a fürdőruhájának a pántjába van szerelve a pocija feletti két légzsák között, meghatározta a célt, ezt betáplálta a betonkeverő fedélzeti számítógépébe, még magához vett egy pár éhes etiópot és megkezdődött a végső összecsapás.

Egy egész hadosztály vaníliás fánk sem tudta megállítani őt, hiszen csak előkapta a 3 éhes etiópot, akiket a revolverövén hordott és a sereg futva menekült előle. Az a nap fekete betűkkel került be a fánktársadalom krónikájába...

...

Ám ha bárki is azt hitte volna, hogy a vérszomjas Szmötyit ilyen könnyű legyőzni nagyon is téved. Voltak még ott gumimaci-katonák meg a vérszomjas faszosztóbuzi, akivel senki nem mert szembeszállni, kivéve Mohát. Egész nap csak gyilkolt, a pálpusztai sajtok bűze borította be a halott gumimacik teteme felett a teszkó parkolót, ahova aznapra a csata be volt jelentve a közterület-fenntartó KHT részére. Majd este 8 órakor mindenki hazament, mert a munkaügyi hivatal napi 12 óra csatánál többet nem engedélyezett, így csak másnap reggel tudták befejezni a harcot. Na, de miközben nagyban ment a harc, egyszer csak egy még nagyobb rém támadt rájuk... az ÁNTSZ-ellenőr!!! Aki szerint teljesen szabálytalan, hogy a holttesteket a csatamezőn, illetve jelen esetben parkolóban tárolják, hiszen így a szavatossági idő jelentősen lecsökken. Majd, mivel riasztóan magas volt a fertőzésveszély, így kénytelenek voltak a még életben lévő hadsereget is egy

élelmiszer-megsemmisítőbe, egy általános iskola menzájára vinni.

...

Ám közel sem ért még véget Szmötyi pokla, hiszen még csak az előételnél tartott a küzdelem. Ki tudja, mennyi fogáson kellett volna még magát Mohának átverekednie a sugárhajtású betonkeverővel, ha valaki nem épít egy ajtót a falba Titkos bejárat hősöknek felirattal.

Amint bement az ajtón meglátott egy MIG-32-es vadászpilótát, amire a félelmetes pilótakeksz jelképei voltak felfestve. Moha azonnal átérezte a helyzet súlyát, megtanult oroszul egy csipszes zacskóról, majd egy banánnal, ami ugyan emberi fogyasztásra alkalmatlan, mert a banán egy gusztustalan állat, de pont alkalmas volt a katapult elrontására. Midőn ezzel végzett, halált megvető bátorsággal átharapta a két órnek kirendelt kakaós csiga torkát, majd a betonkeverővel szőnyegbombázásba kezdett, bár 1-2 gránát véletlenül a szőnyeg mellé is lepottyant a kőre. Ez a pimaszság annyira felháborította a pilótakekszt, hogy azonnal bepattant a harci helikopterébe, de az nem indult, hiszen akkor nem lenne várható heppi end, így a pilótakeksz feltankolta a MIG-et, és ellentámadásba kezdett. Ám amivel nem számolt, az Mohának az a gonosz cselekedete volt, aminek köszönhetően egy banán került az üzemanyagtartályba is, így kénytelen volt katapultálni. Most jön a csavar, ugye mindenki arra gondolt, hogy nem fog működni a katapult? Naná, hogy működött, méghozzá hogy!

...

Ahogy kilőtte a szék magát, egyenesen elindult a napba, majd mikor elég közel ért, a pilótakeksz átalakult a

félelmetes karamellé, akinek viszont nem volt szerencséje, mert napközben nem jó lakni. Még szerencse, gondolta, hogy van nála 50 faktoros naptej, ennek ellenére, már nem volt őszinte a mosolya, amikor észrevette, Moha pusztai jóindulatból még utánalőtt a pálpusztait lövő csúzlival és így szegény eggyé vált a nappal.

Mindenki elmenekült, az utcák üresen sírtak a néma csöndben... Moha és Szmötyi szemtől szemben álltak egymással, tekintetük rezzenéstelen, idegeik mintha kötélből lennének, arcukról elszántság sugárzott, sarkantyújukon megcsillan a nap fénye, igaz az nem is volt nekik.

...

A toronyóra elütötte a tizenkettőt...! És ekkor, ahogy Szmötyi előrántotta a két kardját, jött a munkaügyi hivatal és letartóztatta illegális munkavégzésért, majd jogerősen 2 év 6 hónapra ítélte, és így a Föld újra megmenekült, hála Mohának!

Mikor Moha kiszabadította barátját, Döncit, fogságából, Dönci a mártírok nyugalmaival nézte végig, ahogy Moha a nagy küzdelem után jó étvágygal befalja a sült krumplit, amit a börtönszakács majonézzel kent össze...

És ez így van jól.